

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ ਜੇ., ਅੱਗੇ

ਸ਼ੋਕਤ ਅਲੀ ਖਾਨ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ-, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1958 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 594

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਆਰਟੀਕਲ 362 ਅਤੇ 363- ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਰਲੇਵੇਂ 1959
ਦਾ ਇਕਰਾਰ-ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 30-ਵਾਈਟ ਪੇਪਰ-ਪੈਰਾ 240-ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ, 19
ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀ- ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)-S. 503- ਦਾ
ਸਕੋਪ-ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ
ਏਕੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 13,
ਵਾਈਟ ਪੇਪਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 240 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਮਿਉਂਸ਼ਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ
ਅਨੁਛੇਦ 362 ਨੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ
ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 363 ਅਜੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ
ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ
ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੱਤੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਾਨਤਾ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਮ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਾਸਕ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 503, ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਸੁਵਿਧਾ" ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ।

ਧਾਰਾ 369 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਐਚ. ਐਚ. ਨਵਾਬੀ ਇਫਤਿਖਾਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ. ਆਰ. ਆਰ. ਨੰਬਰ 835 ਵਿੱਚੋਂ 57 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂਰਦੀਨ, ਐਮ. ਸੁਲਤਾਨ ਯਾਰ ਆਈ ਖਾਨ ਅਤੇ ਐਚ. ਐਲ. ਸਿੱਬਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ. ਐਮ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਵਾਤਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ

ਆਰ. ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ - . ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਮਈ 1958 ਦੇ 1957 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 835 ਦੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਨਵਾਬ ਇਫਤਿਖਾਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸਕੱਤਰ ਫਿਦਾ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 408, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੋਸ਼ੀ (ਸ਼ੌਕਤ ਅਲੀ ਖਾਨ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਚੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।), ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨਵਾਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ (ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ) ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਵਾਬ ਇਫਤਿਖਾਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਅਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਵਾਬ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਵਾਬ ਇਫਤਿਖਾਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਬ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਵਾਬ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ। ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ

ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵਾਬ ਨੂੰ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਦੋਸ਼ੀ 1957 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 835 ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਨਵਾਬ ਇਫਤਿਖਾਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਨਵਾਬ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 503 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ. ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਵਾਬ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਵਾਬ ਇਫਤਿਖਾਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋ-ਗੁਣਾ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 1 ਮਈ, 1958, 1957 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 835 ਵਿੱਚ। ਨਵਾਬ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਪਾਰਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਨੇਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਵਾਬ ਨਾਲ ਜੁੜੇ, ਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿੱਤ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 1957 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 835 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗਲਤੀ ਲਈ ਨਵਾਬ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਛੋਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 503 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 1 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵਾਬ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 503 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਨਵਾਬ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹਵਾਲਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਨੇਮ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 13 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 240 ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਈਟ ਪੇਪਰ ਅਤੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾ ਪੈਰਾ 21। ਨੇਮ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 13 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:- "13. ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ, 15 ਅਗਸਤ 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। , ।"

ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪੈਰਾ 240 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੀ:

"240. ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਗਾਰੰਟੀ। - ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਭਿਆਸਯੋਗ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਲ ਪਲੇਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਛੁਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਆਮ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਦੀਵੀ ਪਛਤਾਵਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਆਰਟੀਕਲ 363, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਗਾਰੰਟੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਾ 362 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ

ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅੰਗ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਗੇ। ਸਨਮਾਨ"

ਨਿੱਜੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

"21. ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਛੋਟ। - ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ 15 ਅਗਸਤ, 1947, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 362 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: [ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 362 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਏਕੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਹੈ।

VOI.. XIII-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 363 ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 363(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 363(1) ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਏਕੀਕਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਾਨਤਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਮੇਤ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਉਲਟ ਪੱਖ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਵਿਜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘਜੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨੇਮ ਸੀ ਇੱਕ ਮਹਿਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਜ਼ਰੀਏ ਲਈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਨੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਇਕੱਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 503 ਨੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ, ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੇ "ਅਸੁਵਿਧਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਛੋਟ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ 1957 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 835 ਵਿੱਚ 1 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ।

1958 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 594, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਸਫਲ ਉਸੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਵਾਬ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 MB 254

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 1 ਮਈ, 1958 ਦੇ 1957 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 835 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਮਿਤੀ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਜੀ. ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਜੀ. ਐਲ. ਚੌਪੜਾ, ਅੱਗੇ

ਜੇ. ਲਾਲ ਚੰਦ-ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਐਲ:ਏਪੀ: ਨੰ: 107-ਡੀ 1954 ਦਾ।

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (LXX) ਆਫ 1951-S. 2 (6) (ਸੀ)-ਪੈਕਯੂਨਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ- ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ- ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6) ਦੀ (ਸੀ) (ਕਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਜਾਇਜ਼) ਐਕਟ, 1951, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਵੇਂ ਐਡਵਾਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਆਇਆ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ "ਕਰਜ਼ੇ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਐਕਟ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਆਉਣ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ।

ਐਫ. ਏ. ਓ. ਨੰਬਰ 60-D/54 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੋ ਦੇ 17 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ
ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ।

ਐ.ਆਰ. ਵਿੱਗ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਕੇ.ਕਪੂਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ
ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ
ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ
ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।